

POHODNE POTI

V LJUBLJANI IN REGIJI
OSREDNJA SLOVENIJA

Ljubljana

visitljubljana.com

ŽIVA. ŽIVAHNA. #LJUBLJANAREGION

POHODNE POTI IN DRUŽINSKA DOŽIVETJA

▲ 1	Šmarna gora (iz Tacna).....	6
▲ 2	Rašica (iz Gameljn).....	8
▲ 3	Rožnik (iz Tivolija, Ljubljana).....	10
▲ 4	Pot spominov in tovarištva (Ljubljana).....	12
▲ 5	Polhograjska Grmada (iz Polhovega Gradca in Topola).....	14
▲ 6	Polhograjska gora (iz Polhovega Gradca).....	16
▲ 7	Sveti Jakob (iz Topola).....	18
▲ 8	Krim (od Podpeškega jezera).....	20
▲ 9	Sv. Ana (od Podpeškega jezera).....	22
▲ 10	Planina nad Vrhniko (z Betajnovce na Vrhniko).....	24
▲ 11	Limbarska gora (od Gradiškega jezera).....	26
▲ 12	Po sledih vodomca (iz Cerovega).....	28
▲ 13	Velika planina (iz doline Kamniške Bistrice – z nihalko).....	30
▲ 14	Kamniško sedlo (iz doline Kamniške Bistrice).....	32
▲ 15	Grintovec (iz doline Kamniške Bistrice).....	34
● 16	Polhov doživljajski park, Polhov Gradec.....	37
● 17	Pot močvirskih škratov na Mali plac, Ljubljansko barje.....	38
● 18	Pravljični Šumberk, Domžale.....	39

Tekst: Mateja Gruden

Fotografije: J. Ivančič, M. Povše, L. Draskobler, Studio produkcija,

D. Wedam, Društvo Cer, A. Fevžar

Izdal: Turizem Ljubljana

Tisk: Eurograf

Naklada: 10.000, februar 2020

POHODNE POTI v Ljubljani in regiji Osrednja Slovenija

ZAKAJ STA LJUBLJANA IN REGIJA OSREDNJA SLOVENIJA IDEALNI ZA POHODNIŠTVO?

Ljubljana, očarljiva in živahna slovenska prestolnica, je eno najbolj zelenih mest na svetu. Poleg številnih zelenih površin ji zelen značaj utrjujejo nenehna prizadevanja za trajnostni razvoj (je ena najbolj trajnostnih destinacij na svetu), simbioza mesta z naravo je očitna tako rekoč na vsakem koraku.

Mreža pohodnih poti se začenja razpredati že v mestnem središču in postaja čedalje gosteje prepredena, ko se pomikamo na njegov rob in dlje, v razgibano zaledje mesta, v "zeleni objem" Ljubljane, regijo Osrednja Slovenija. Tod se predalpski in alpski svet srečujeta s kraškimi, kamor seže pogled, se dvigujejo razgledni hribočki in hribovi, vse dokler ga ne ustavijo mogočna siva ostenja Alp.

Regijo prepredajo številne urejene in označene planinske poti, ki jih dopolnjujejo učne in tematske, tudi takšne, ki bodo navdušile še zlasti družine z otroki.

Za vas smo izbrali sveženj poti, ki spadajo med najlepše in najbolj priljubljene v Ljubljani in njeni okolici. Na njih boste srečevali večinoma ali zgolj domačine – in se ob tem kot domačini počutili še sami.

Uživajte v hoji in odkrijte razgibano zaledje Ljubljane.

***Opozorilo:** Uporaba planinskih poti je na lastno odgovornost

Planinske poti

Slovenija ima gosto prepredeno mrežo označenih planinskih poti – prav tako Ljubljana in še zlasti njeno zeleno zaledje.

Planinske poti v Sloveniji se glede na tehnično zahtevnost delijo na:

- **lahke planinske poti:** po njih se gibamo z običajno planinsko opremo (ustrezna obutev in oblačila, po potrebi pohodne palice), pri hoji si ni treba pomagati z rokami;
- **zahtevne planinske poti:** vodijo tudi čez zahtevnejše odseke, na katerih si moramo pomagati z rokami, na nevarnih odsekih pa so nameščene varovalne naprave;
- **zelo zahtevne planinske poti:** uporaba rok je nujna, imajo vgrajene kline in jeklenice, ki nam omogočijo varen prehod na območjih, ki bi bila za običajne planince sicer neprehodna; priporočljiva uporaba samovarovalnega kompleta za dodatno varovanje.

Poti, na katere vas vabimo, večinoma spadajo med lahke planinske poti, le redke so zahtevne. Podrobnejše informacije o pohodnih poteh (vključno z datotekami GPX) najdete na spletni strani www.visitljubljana.com.

Označbe

Na planinskih poteh nas vodijo Knafelčeve markacije (rdeč kolobar z belo piko v sredini), v pomoč so nam tudi rdeče usmerjalne table oziroma kažipot, pa oznake z lomljenimi črtami in puščicami, napisi in oznake zahtevnosti poti ter navedba smeri in časa na križiščih, izhodiščih in pri planinskih kočah.

Planinske koč

Slovenija ima bogato tradicijo planinskih koč. V poletni sezoni so odprte vsak dan, v preostalih mesecih so večinoma zaprte (še zlasti v višjih legah) ali odprte ob koncu tedna z lepim vremenom.

Predlagamo, da pred izvedbo ture preverite odprtost planinske koč na www.koce.pzs.si.

Razmere

Preden se odpravimo v hribe, se je treba vedno pozanimati o razmerah na poti in vremenski napovedi (o tem vam bodo lahko svetovali tudi v ljubljanskih turističnih informacijskih centrih). Dodatna pozornost glede poznavanja razmer velja za hojo **v zimskem času, še zlasti v snegu**. Vzpone v visokogorje v tem času odsvetujemo ali jih svetujemo samo planincem, ki obvladajo hojo v zimskih razmerah in imajo zanjo ustrezno opremo

(dereze, cepini, čelada, lavinski trojček) in jo znajo tudi uporabljati. Nižje ležeči hribovi so lahko v tem času, četudi ni snega, deloma poledeneli, zato je potrebna ustrezna oprema tudi zanje (derezice, palice). Opisi poti (in čas hoje) v tej zloženki so prilagojeni kopnim razmeram. **V snegu so lahko razmere povsem drugačne!**

Oprema

Za varno hojo so pomembni tudi ustrezna obleka, športna in prilagojena letnemu času ter vremenu, in pohodni čevlji, po potrebi pohodne palice, pozimi pa priporočamo uporabo derezic – za lažje ture. Ture, kot sta na Kamniško sedlo in Grintovec, zahtevajo v snegu ustrezno zimsko opremo, odlično poznavanje snežnih razmer in terena, izkušnje z gibanjem v gorskem svetu pozimi in odlično fizično pripravljenost. Priporočamo spremstvo vodnika Planinske zveze Slovenije. Več informacij o potrebni opremi in napotkih za varnejše obiskovanje gora najdete na spletni strani www.varneje.pzs.si.

Kodeks obnašanja v naravi

Bodimo spoštljivi do narave. Smeti odnesimo nazaj v dolino, zadržujemo se na označenih poteh, ne plašimo živali in ne trgajmo cvetja in drugih rastlin. V gorah smo samo obiskovalci.

ŠMARNA GORA

669 m

NAJBOLJ PRILJUBLJEN LJUBLJANSKI RAZGLEDNIK

Kdor se želi v Ljubljani počutiti kot Ljubljančan, naj se vzpne na Šmarno goro. Ta najbolj priljubljen pohodni cilj na robu prestolnice je ob lepih dneh, še zlasti ob koncih tedna, pravi družabni oder. Tudi (ali predvsem) zavoljo vrhunskega razgleda in odlične domače gostilne na vrhu. Na njem si, še zlasti v jasnem vremenu, splača vzeti čas za uživanje v zavetju romarske cerkve in v razgledu na Ljubljano s Savo in okoliške hribe ter Alpe. Pa tudi za malico ali kosilo iz gostilne Ledinek, kjer strežejo tradicionalne slovenske jedi. Pod cerkvijo so igrala za otroke in fitnes na prostem, preden sestopimo, pa lahko pozvonimo za srečo – malce pod vrhom je zvonček sv. Antona, "zvonček želja".

Opis poti

Na Šmarno goro vodi ducat poti z različnih izhodišč; mi se bomo vzpeli nanjo iz Tacna, kjer je urejeno večje (plačljivo) parkirišče in do koder se je mogoče pripeljati tudi z avtobusom, po dveh poteh.

Prva je Pot čez Spodnjo Kuhinjo. Je najbolj priljubljena pot na Šmarno goro, na njej srečujemo pohodnike tudi ob najzgodnejših urah dneva in pozno zvečer. Ni izpostavljena, je pa občasno dokaj strma, pogosto preprejena s koreninami in mestoma skalnata.

Druga pot povede na Šmarno goro čez greben malce višje Grmade (676 m), tako da imamo "v žepu" dva vrhova v kratkem času. Ta pot je nekoliko daljša, strmejša in bolj izpostavljena od Poti čez Spodnjo Kuhinjo; del poti namreč preči razmeroma strmo pobočje, zato je tukaj potrebna še večja previdnost pri hoji; ponekod se pot tudi strmeje vzpne čez skale.

Sestop (obe poti): po Poti čez Spodnjo Kuhinjo

Pot čez Spodnjo
Kuhinjo

Pot čez
Grmado

Izhodišče

Tacen:
- z avtobusom LPP št. 8
(postaja "Tacen"),
samo ob nedeljah tudi št. 1B, ter ob
nedeljah in praznikih št. 1D
- večje (plačljivo) parkirišče v Tacnu

Težavnost

lahka označena
planinska pot

delno zahtevna
označena
planinska pot

Trajanje

vzpon: 55 min
hoja skupaj: 1 ura
30 min

vzpon:
1 ura 30 min
hoja skupaj:
2 uri 05 min

Višinska
razlika

366 m

450 m

Gostinska
ponudba

na vrhu: Gostilna Ledinek
odprto: vse dni v letu
od 7.00 do mraka

RAŠICA

VRH STANETA KOSCA

641 m

RAZGIBAN GOZDNI POTEK NA ROBU MESTA

Razgibane steze, kolovozi in makadamske ceste v zavetju gozdov. Najvišji vrh s planinskim domom z odlično domačo hrano in stolpom, s katerega se odpira čudovit razgled. Valujoč svet, ki se pretežno blago vzpenja in spušča, preprečen pa je s številnimi potmi; nekatere poznajo zgolj redni obiskovalci, preostalim pohodnikom pa so v pomoč planinske markacije in kažipoti, ki vestno skrbijo, da se med uživanjem v prijetni spokojnosti gozda ne izgubimo. Na Vrh Staneta Kosca se splašča povzpeli na 17 m visok razgledni stolp – na vrhnji ploščadi pogled objame večidel osrednje Slovenije, lačni in žejni pa boste ob koncu vzpona gotovo veseli gostoljubja Planinskega doma Rašiške čete.

Opis poti

Začetek označene planinske poti na Rašico je pri planinskem kažipotu na križišču Dunajske in Gameljske ceste (nasproti mostu čez Savo). Ta nas povede ob Gameljski cesti na robu gozdnega pobočja. Po slabem kilometru se z asfaltne ceste desno odcepi v gozd kolovoz (kažipot "Vrh Staneta Kosca"). Od tod nas vodi sprva položna steza, ki se zgolj občasno malce strmeje vzpne in spet spusti, do vasi Rašica, kjer prečkamo asfaltno cesto in stopimo na širok makadam. Z njega se kmalu odcepi gozdna pot (desno), ki se strmeje vzpne in se čez čas priključi širšemu kolovozu. Stopimo levo in po krajšem vzponu dosežemo razpotje, kjer nas kažipot usmeri desno na gozdno stezo. Ta se ponovno strmeje vzpne in se malce pod planinskim domom priključi makadamski cesti.

Sestop: vračati se začnemo po makadamski cesti, ki se na razpotju zoža v širši kolovoz. Nadaljujemo naravnost do vasi Rašica. V njej med hišami poiščemo kažipot ("Črnuče"), ki nas povede na kolovoz med pašniki in ki se spusti v dolino Črnušnice. Po dolini, ki jo obdajajo močvirnati travniki in gozdovi, stopimo proti Črnučam.

 Izhodišče	planinski kažipot na križišču Dunajske in Gameljske ceste (nasproti mostu čez Savo) - z avtobusom LPP št. 6 in 8 (postaja "Sava" začetek ture in postaja "Rogovilec" po koncu hoje)
 Težavnost	lahka označena planinska pot
 Trajanje	vzpon: 2 uri in 15 min hoja skupaj: 4 ure
 Višinska razlika	320 m
 Gostinska ponudba	na vrhu: Planinski dom Rašiške čete odprto: celo leto (v poletnem času od torka do četrta med 9.00 in 19.00 ter od petka do nedelje med 8.00 in 20.00; v zimski času od torka do četrta med 9.00 in 17.00 ter od petka do nedelje med 8.00 in 17.00) ponedeljki zaprto

ROŽNIK

CANKARJEV VRH

384 m

PRIJETEN SPREHOD NAD OSREDNJIM LJUBLJANSKIM PARKOM

Rožnik je eno najbolj priljubljenih ljubljanskih sprehajališč in tekaških "poligonov" v naravi. Je del Krajinskega parka Tivoli, Rožnik in Šišenski hrib, ki je s svojo lego v srcu prestolnice svojstven primer simbioze med naravo in mestom. Gozdnat hrib nad največjim ljubljanskim parkom Tivoli prepredajo makadamske ceste, poti in steze, ki večino ljudi pripeljejo na najbolj priljubljen cilj na njem: Cankarjev vrh (najvišji vrh Rožnika je sicer Šišenski hrib, 429 m). Ta je poimenovan po največjem slovenskem pisatelju Ivanu Cankarju, ki je tod živel med letoma 1910 in 1917, v sosednji stavbi, kjer je zdaj priljubljena gostilna Rožnik. Poleg je tudi Cankarjeva spominska soba, pred njo pa je pisateljev doprski kip. Nad gostilno je slikovita cerkev Marijinega obiskanja, od koder se odpira lep pogled na Ljubljano.

Opis poti

Na Cankarjev vrh se bomo vzpeli po široki makadamski poti, ki se začne pri gradu Tivoli ob koncu Jakopičevega sprehajališča. Pot se zložno vzpenja, nikoli prestrmo, je prijetna in udobna za hojo.

Stop: v Tivoli se lahko vrnemo po poti vzpona, lahko pa naredimo krožno pot. V tem primeru se od gostilne Rožnik vzpnemo do cerkve, ki jo obidem po levi. Stopimo na ožjo makadamsko pot, do kažipotov, kjer se pot konča in se priključi širokemu makadamu. Kažipot "Tivoli" nas povede levo, po široki poti, ki se v zavojih spusti do priljubljene gostilne Čad v Rožni dolini in se naprej vzporedno s cesto (Cesta 27. aprila) vrne v park Tivoli.

Namig

Vzpon na Cankarjev vrh in spoznavanje življenja največjega slovenskega pisatelja je del edinstvenega doživetja Ljubljane **Brko tura**, ki jo je EasyJet Travel Magazine razglasil za najboljšo vodeno kolesarsko turo leta 2018, poleg tega pa je leta 2019 prejela tudi nagradi Sejalec in Slovenia Unique Experience.

POHODNE POTI v Ljubljani in regiji Osrednja Slovenija

 Izhodišče	grad Tivoli: do gradu vodijo številne poti v parku, najlažje pa do njega pridemo po Jakopičevem sprehajališču iz mestnega središča
 Težavnost	lahka označena planinska pot
 Trajanje	vzpon: 40 min hoja skupaj: 1 ura 10 min krožna pot skupaj: 1 ura 40 min
 Višinska razlika	94 m
 Zanimivosti	park Tivoli; Jakopičevo sprehajališče (galerija na prostem); grad Tivoli (Mednarodni grafični likovni center); Švicarija (ustvarjalno središče in restavracija); Cankarjeva spominska soba ob gostilni Rožnik
 Gostinska ponudba	na vrhu: Gostilna Rožnik odprto: vse dni v letu (v poletnem času med 9.00 in 21.00 ter v zimskem času med 9.00 in 19.00)

POT SPOMINOV IN TOVARIŠTVA

POHOD PO SVOJSTVENEM ZGODOVINSKEM SPOMENIKU

Čas celi rane ... In tako so desetletja polagoma otresla zgodovinski spomin temačnosti – a ne tudi spomina samega. Pot spominov in tovarištva, 32,5 km dolga rekreacijska pot, ki obkroža Ljubljano, poteka tam, kjer je v času druge svetovne vojne mesto obdajala vojaška zapora z bodečo žico. Pot, ki jo imenujejo tudi Pot ob žici ali Zeleni prstan, je namenjena predvsem hoji in teku, na njej pa srečujemo tudi številne kolesarje. Večinoma je široka in peščena, udobna za hojo, deloma pa vodi skozi naseljene dele mesta, kjer je mestoma asfaltirana. Ponekod se tesno spaja z naravo, denimo na hribu Golovec ali pri Koseškem bajerju, a tudi sicer ima pretežno "zelen" značaj: ob njej je posajenih okoli 7.400 dreves skoraj petdesetih vrst. Pot je označena s tablami, na katerih je orisan njen potek, pohodnike pa po njej usmerjajo tudi okrogle kovinske oznake v tleh. Ob njej so spominski kamni, ki označujejo položaje nekdanjih bunkerjev.

Najbolj priljubljeni odseki Poti so med naslednjimi mestnimi predeli:

od Viča do Šiške (od Dolgega mosta do Koseškega Bajerja),
od Bežigrada do Žal (od Športnega parka Stožice do pokopališča Žale),
od Fužin do Rudnika (od Gradu Fužine do Dolenjske ceste).

Namig

Po Poti spominov in tovarištva je vsako leto organiziran pohod (prvo soboto po 9. maju, prazniku Ljubljane), ki se ga udeležijo številni rekreativci vseh generacij. Pot pa je mogoče tudi preteči – na Teku trojk na progah, dolgih 29, 12,5 in 3 km (za otroke), ki prav tako sledijo Poti.

Izhodišče

hojo po Poti lahko začnemo kjer koli; nima določenega začetka in konca, lahko jo prehodimo tudi po odsekih predlagamo izhodišča:
Vič: avtobus LPP št. 6 (postaja "Dolgi most")
Bežigrad: avtobus LPP št. 20 ali 20Z (postaja "Maroltova")
Fužine: avtobus LPP št. 20 (postaja "Fužine P+R")

Težavnost

lahka označena pot

Trajanje

7 do 8 ur

Dolžina

32,5 km

Zanimivosti

pokopališče Žale s kompleksom mrliških vežic (delo slavnitega arhitekta Jožeta Plečnika);
grad Fužine (v njem Muzej za arhitekturo in oblikovanje)

POLHOGRAJSKA GRMADA

898 m

BARVIT PREDALPSKI SVET NA ROBU PRESTOLNICE

Polhograjska Grmada je eden najlepših in najbolj priljubljenih pohodniških ciljev v Polhograjskih dolomitih, razgibanem predalpskem svetu na robu prestolnice. Vzpon nanjo ima lahko mestoma že primesi visokogorja – strma skalnata pobočja, "zračni" grebeni ... Tod preseneti tudi zimzeleno rastje ob poti, območje, ki je zavarovano kot krajinski park, pa na splošno slovi po izjemni flori; občudujemo jo lahko še zlasti pozno spomladi in poleti, ko nas povsod razveseljuje pisano cvetje. Z vrha Grmade se odpira lep razgled na slovenske Alpe, Krimsko pogorje in hribe proti Notranjski, na Ljubljansko barje ... Pri tolmačenju razgleda nam je v pomoč okrogla smerna plošča. In še zanimivost: Rudolf Badjura, legendarni pisec planinskih vodnikov, piše, da so Francozi Polhograjski Grmadi nekoč nadeli ime Ludvik XIV. (Louis Quatorze), saj se jim je njen nenavadno rogljati greben z navpično odsekano glavo zdel podoben čeljusti in nosu tega francoskega kralja.

Opis poti

Na Polhograjsko Grmado vodi več poti z različnih izhodišč; predlagamo vzpon po dveh: iz Polhovega Gradca in Topola. Prva pot je daljša in zahtevnejša, saj je v drugi polovici strmejša in dokaj skalnata ter tudi malce "zračna", druga pa je krajša in lahka, a prav tako razgibana.

Sestop iz Polhovega gradca (skozi Ravnek): prvi del spusta naredimo krožno turo; z Grmade se spustimo na plato pod zadnjim skokom na vrh in namesto, da bi zavili desno (v smeri vzpona), nadaljujemo naravnost navzdol, do razpotja s kažipot, kjer zavijemo desno ("Polhov Gradec"). Pot se zlagoma spušča čez skale, zatem pa po dolgi, skoraj ravni in lepi stezi prečka pobočje, dokler nas ne pripelje do lovske kočice. Od tod nadaljujemo po poti vzpona.

Sestop iz Topola: po poti vzpona

Namig

Planinski izlet lahko obarvate tudi kulinarčno – v Polhograjski graščini vam pripravijo slastno **Culo dobrot Blagajevе dežele**, ki jo lahko vzamete s seboj na hrib ali pa jo razvežete v lepem parku ob graščini.

Informacije: JZ Polhograjska graščina, E: info@grad-polhovgradec.si, T: 01 364 56 94

POHODNE POTI v Ljubljani in regiji Osrednja Slovenija

	Pot iz Polhovega Gradca	Pot iz Topola
 Izhodišče	Polhov Gradec: - Z avtobusom LPP št. 51 (postaja »Polhov Gradec«, od tam 5 min peš do Polhograjske graščine) - parkirišče pri avtobusni postaji v Polhovem Gradcu	Topol: - parkirišče ob cesti, ki zavije v gozd pri planinskih kažipotih za Grmado
 Težavnost	delno zahtevna označena planinska pot	lahka označena planinska pot
 Trajanje	vzpon: 1 ura 30 min hoja skupaj: 2 uri in 30 min	vzpon: 1 ura 15 min hoja skupaj: 2 uri 15 min
 Višinska razlika	533 m	247 m

POLHOGRAJSKA GORA

842 m

GORA, KI JE V POLHOGRAJCE ZVABILA SAMEGA CESARJA

Polhograjska gora, kopast gozdnat hrib s cerkvico sv. Lovrenca na vrhu, je gorniška, botanična in zgodovinska zanimivost Polhovega Gradca. V 19. stoletju so na njej odkrili dotlej še neznano rastlino, Blagajev volčin, zaradi česar je v te kraje tedaj pripotoval celo saški cesar. Poleg tega je gora pomembno arheološko najdišče, ki priča o njeni poselitvi že v prazgodovini. V zdajšnjih časih pa je še zlasti priljubljen cilj pohodnikov, ki z nje uživajo v prelepem razgledu na hribovito pokrajino, posejano z naselji in cerkvicami. A velja postati tudi ob vznožju hriba: kjer je izhodišče najbolj priljubljene poti na Polhograjsko goro, so Polhograjska graščina z Muzejem pošte in telekomunikacij in Krajevnim muzejem ter lepim grajskim parkom z mogočno staro lipo, znana Hiša medu Božnar in Polhov doživljajski park, edinstveno družinsko doživetje v naravi.

Opis poti

Najbolj priljubljena pot na Polhograjsko goro je večinoma prijetna gozdna steza; ni izpostavljena, je pa mestoma razmeroma strma in zahteva nekaj kondicije, da se do vrha povsem ne upehamo.

Sestop: po poti vzpona

Namig

V Polhograjski graščini vam pripravijo slastno **Culo dobrot Blagajeve dežele**, ki jo lahko vzamete s seboj na pot ali pa jo razvežete v lepem parku ob graščini. Informacije (naročilo cule): JZ Polhograjska graščina, E: info@grad-polhovgradec.si, T: 01 364 56 94

Polhograjska graščina:
- z avtobusom LPP št. 51 (postaja "Polhov Gradec"; od tam 5 min peš do Polhograjske graščine)
- parkirišče ob Polhograjski graščini

lahka označena planinska pot

vzpon: 1 ura
hoja skupaj: 1 ura 40 min

447 m

Polhograjska graščina (Muzej pošte in telekomunikacij in Krajevni muzej);
Hiša medu Božnar;
Polhov doživljajski park

SVETI JAKOB

806 m

NAJBOLJ FOTOGENIČEN HRIB V ZALEDJU LJUBLJANE

Sveti Jakob, prikupen hribček z istoimensko cerkvico na vrhu, je eden najprivlačnejših fotografskih motivov v zaledju Ljubljane in eden najbolj priljubljenih pohodniških ciljev na pragu prestolnice – še zlasti pozno spomladi in poleti, ko travnike pod njim prekriva živopisno cvetje. Poleg tega se z njegja odpira imeniten razgled na Ljubljansko kotlino, Kamniško-Savinjske Alpe, Karavanke, Julijske Alpe s Triglavom, preostalo Polhograjsko hribovje ter Posavsko in Notranjsko hribovje, pa na Sorško polje ...

Opis poti

Za vse, ki ne zmorejo ali si ne želijo daljših vzponov, dobra novica: do Svetega Jakoba pripelje tudi razmeroma kratka planinska pot, ki se začne nad parkiriščem nad gostilno Na Vihri v Topolu, je pa obenem razgibana in razgledna. To je kratek in nezahteven izlet, ki očara vsakič znova.

Sestop: po poti vzpona

 Izhodišče	Topol: - parkirišče nad gostilno Na Vihri
 Težavnost	lahka označena planinska pot
 Trajanje	vzpon: 30 min hoja skupaj: 50 min
 Višinska razlika	50 m
 Gostinska ponudba	na izhodišču: Gostilna Na Vihri odprto: celo leto (sobota, nedelja in prazniki med 10.00 in 22.00)

KRIM

1.107 m

"LJUBLJANSKI OLIMP" Z NAJLEPŠIM POGLEDOM NA PRESTOLNICO

Z nobene druge višave pohodniku ni dano uživati v razgledu na Ljubljano, kot prav s Krima, je že sredi prejšnjega stoletja zapisal znani pisec vodnikov Rudolf Badjura. Najrazglednejšo goro južno nad Ljubljanskim barjem je imenoval tudi "Ljubljanski Olimp". Nič čudnega, da pohodniki radi zahajajo nanj; tudi zavoljo planinskega doma na vrhu, kjer strežejo tradicionalne slovenske jedi. Ob njem je okrogla smerna plošča, ki nam pomaga pri tolmačenju razgleda; od tod lahko opazujemo Ljubljano, Ljubljansko barje, venec slovenskih Alp z najvišjo slovensko goro, Triglavom, pogled seže tudi do Posavskega in Dolenjskega hribovja, Notranjske ... Krim je sicer tudi najpomembnejša trigonometrična točka Slovenije; od leta 1817 do leta 1828 je bil izhodišče prve izmere zemljiškega katastra zdajšnje Slovenije.

Opis poti

Na poti na Krim, ki povede nanj iz vasi Jezero, se večinoma izmenjujejo položen svet in ne prestrmi klanci, pretežno po skalnatih in kamnitih kolovozih in deloma po gozdnih stezah. Pot se že razmeroma zgodaj razcepi na dve možnosti; predlagamo vzpon proti Planinci, kjer se pri cerkvi sv. Tomaža obe poti spet združita. Pot je zelo dobro označena, je pa treba planinske kažipote in markacije na njej vestno spremljati, saj se z nje nenehno odcepljajo druge gozdne poti.

Sestop: po poti vzpona

 Izhodišče	Jezero: - z avtobusom LPP št. 19B (postaja "Jezero") - parkirišče ob Jezeru pri Podpeči
 Težavnost	lahka označena planinska pot
 Trajanje	vzpon: 2 uri in 20 min hoja skupaj: 4 ure
 Višinska razlika	817 m
 Zanimivosti	Jezero pri Podpeči (poleti je ob njem urejeno manjše kopališče)
 Gostinska ponudba	na vrhu: Dom na Krimu odprto: celo leto (v poletnem času od torka do nedelje med 7.00 in 19.00 ter v zimskem času od torka do nedelje med 7.00 in 18.00) na izhodišču: Gostilnica Jezero odprto: celo leto (četrtek in petek med 10.00 in 18.00 ter sobota, nedelja in prazniki med 8.00 in 21.00) ponedeljki zaprto

SVETA ANA

384 m

DO RAZGLEDNE CERKVICE NAD LJUBLJANSKIM BARJEM

Nad Ljubljanskim barjem se pne hribček, na njem stoji cerkvice. Pod njo menda tišči glavo zmaj, ki je tako velik, da se skriva še pod Podpeškim jezerom ob vznožju hribčka, rep pa ima pod sosednjim Krimom! Ko zamahne z njim, se dvigne voda in poplavi Barjansko polje ... To je Sv. Ana, priljubljena izletniška točka, saj se z nje po kratkem in nezahtevnem vzponu odpre čudovit razgled na Ljubljansko barje, del Ljubljanske kotline, Polhograjsko hribovje, Alpe in gozdove bližnjega Krima. Na vrhu je tudi okrogla smerna plošča, ki nam vodi pogled na bližnjo in daljno okolico Sv. Ane. Ta je tudi priljubljena med družinami z otroki, za katere so pod cerkvico urejena igrala.

Opis poti

Na Sv. Ano se bomo vzpeli iz vasi Jezero ob Jezeru pri Podpeči; pot je razgibana, poleg tega začnemo hojo ob eni osrednjih zanimivosti Ljubljanskega barja, ob katerem je poleti urejeno manjše kopališče. Ob njem je tudi priljubljena Gostilnica Jezero, v kateri strežejo tradicionalno slovensko hrano.

Sestop: po poti vzpona

 Izhodišče	Jezero: - z avtobusom LPP št. 19B (postaja "Jezero") - parkirišče ob Jezeru pri Podpeči
 Težavnost	lahka označena planinska pot
 Trajanje	vzpon: 35 min hoja skupaj: 1 ura
 Višinska razlika	184 m
 Zanimivosti	Jezero pri Podpeči (poleti je ob njem urejeno manjše kopališče)
 Gostinska ponudba	na izhodišču: Gostilnica Jezero odprto: celo leto (četrtek in petek med 10.00 in 18.00 ter sobota, nedelja in prazniki med 8.00 in 21.00)

PLANINA NAD VRHNIKO

733 m

IMENITEN RAZGLED IN PLANINSKO KULINARIČNO DOŽIVETJE

Nad Vrhniko, rojstnim mestom največjega slovenskega pisatelja, Ivana Cankarja, se dviga kopast hrib, ki je med domačini tako zelo priljubljen, kot je Šmarna gora med Ljubljančani. Je prijeten pohodni cilj, ki ga na vrhu okronata čudovit razgled z lesenega stolpa in slovenska tradicionalna planinska kulinarika. Lep pogled na dolino in hribovit svet naokoli se odpira že od koče; za prostranejšega pa se je treba še malce povzpeti: na 22 metrov visok stolp ob njej. Okrogla smerna plošča na vršni ploščadi razlaga, kaj doseže pogled: vse tri slovenske gorske skupine – Julijce, Karavanke in Kamniško-Savinjske Alpe, zaobljene hribe in griče z gozdovi, naselji in cerkvicami, pogled objame tudi prostranost Ljubljanskega barja.

Opis poti

Na Planino vodi več poti z različnih izhodišč; mi se bomo vzpeli nanjo in spustili z nje po najbolj priljubljenih in najlepših poteh: "čez Špico" in "mimo bukve". Povzpeli se bomo po prvi, ki je malce strmejša in krajša, spustili pa po drugi, ki je položnejša in malce daljša. Obe imata isto izhodišče in cilj. Na prvi se pogosto vzpenjamo po skalnati stezi in koreninah, na drugi je več "gladke" podlage.

Na vrhu se spleča ustaviti v koči, saj v njej ponujajo jedi, ki smo jih vajeni v slovenskih gorah: joto, ričet, golaž, žgance, klobase ..., pa tudi štruklje s suhimi slivami, vrhniško posebnost, in Cankarjevo kavo, sveže praženo v vrhniški pražarni in postreženo v skodelici s podpisom najbolj znanega slovenskega pisatelja, rojenega Vrhničana, in s piškotom v obliki njegovih znamenitih brkov.

Sestop: po poti "mimo bukve", ki se čez čas priljuči začetnemu delu poti vzpona.

Izhodišče

Vrhnika (Betajnova ulica):
- medkrajevni avtobus LPP št. 46
(postaja "Vrhnika Voljčeva" in od tam
500 m do izhodišča)
- parkirišče ob cesti, kjer so kažipotji za
Planino nad Vrhniko

Težavnost

lahka označena planinska pot

Trajanje

vzpon: 1 ura
hoja skupaj: 1 ura 40 min

Višinska
razlika

433 m

Gostinska
ponudba

na vrhu: Planinska koča Planina nad
Vrhniko
odprto: celo leto (v poletnem času od
torka do nedelje med 8.00 in 20.00 ter
v zimskem času od torka do nedelje
med 8.00 in 18.00)
ponedeljki zaprto

LIMBARSKA GORA

773 m

DRAGI VALENTIN, DAJ NAM LJUBEZNI!

Limbarska gora je eden najprijetnejših daljših, a lahkih pohodniških izletov v bližini Ljubljane – če se odpravimo proti njej od Gradiškega jezera, priljubljene rekreacijske točke v bližini Lukovice. Tako povežemo dve znamenitosti, naravno in kulturno; vrh Limbarske gore namreč oznanja ljubka cerkva svetega Valentina, ki se mu radi priporočajo zaljubljeni in mladoporočenci. Izlet pa okrona čudovit razgled – od tod se v soncu zablešči tudi Triglav, najvišja slovenska gora.

Na Limbarsko goro, ki je gora samo po imenu – sicer je položen vrh – vodi več različno dolgih planinskih poti z različnih izhodišč. Mi se bomo nanjo vzpeli od Gradiškega jezera pri Lukovici, umetnega jezera, ki je priljubljeno med veslači in ribiči, še bolj pa med sprehajalci in tekači, saj ga obdaja prijetna krožna makadamska pot (4,2 km).

Opis poti

Označena planinska pot, ki popelje od jezera na Limbarsko goro, je lahka, prijetna za hojo, se dviga in spušča, vzponi in spusti so le redko strmi in le kratek čas; prevladujejo blage naklonine, veliko je hoje po ravnem. Večinoma vodi po širokih stezah in kolovozih, po gozdu in med travnatimi senožetmi. Delček poti poteka tudi po asfaltiranih cestah, a zato ni izlet nič manj privlačen: na cestah skoraj ni prometa (razen mogoče ob koncih tedna na zadnjem kratkem vzponu na vrh, saj se je do sem mogoče pripeljati z avtomobilom), svet, kjer so speljane ceste, je lep, zelen in odprt. Planinski kažipotni in markacije ter druge označbe nas ves čas zvesto vodijo do cilja (in nazaj) – tudi na številnih razpotjih in odcepih poti; a treba jim je dosledno slediti.

Sestop: po poti vzpona

 Izhodišče	parkirišče pri Gradiškem jezeru
 Težavnost	lahka označena planinska pot
 Trajanje	vzpon: 1 ura 55 min skupaj hoja: 3 ure 40 min
 Višinska razlika	430 m
 Zanimivosti	Gradiško jezero; cerkev sv. Valentina;
 Gostinska ponudba	na vrhu: gostilna Urankar odprto: celo leto (od petka do ponedeljka od 9.00 do mraka)

PO SLEDEH VODOMCA

POTEP PO SKRIVNOSTNEM SVETU PRAVLJIČNEGA LJUDSTVA

Ko se na Naravoslovni učni poti Po sledih vodomca potopimo v prostrane gozdove v zaledju Ljubljane, nas skorajda presenetijo, da nam je tolikšna spokojnost gozda na voljo tako blizu naselij in, ne nazadnje, prestolnice. Ni nam treba prav daleč, da se umaknemo globoko v naravo ...

Opis poti

Naravoslovna učna pot Po sledih Vodomca je 5,2 km dolga pohodna pot, ki povede ljubitelje narave in pohodništva iz vasi Cerovo proti Logu, skozi gozdni rob, mimo mokrotnih travnikov, do zaselka Podlom in izvira Podlomščice. Od tod se blago dviguje po kraškem gozdnem terenu do Županove jame, ene najlepših slovenskih turističnih jam, in do enega redkih ohranjenih protiturških taborov v Sloveniji, Tabora Cerovo. Zatem se spusti nazaj proti izhodišču.

V vaškem jedru Cerovo je informacijska tabla, ki obiskovalce seznanja s potjo; tam sta tudi tabli s fotografijami in kratkimi opisi tukaj živčih ptic, ki omogočata poslušanje ptičjega petja. Log, do koder povede krožna pot Po sledih vodomca iz Cerovega, leži na stiku gozda in travnikov, tik ob odseku Evropske pešpote E6. Ob ribnikih je urejena ornitološko-botanična krožna učna pot z opazovalnicami za ptice, mejico z različnimi vrstami grmovnic in lesenim pomolom, ki vodi v osrčje mokrišča. Na brežini pod gozdom so urejeni zeliščni vrt, sadovnjak in čebelnjak. Tukaj prirejajo tudi vodene ogledne skupine obiskovalcev. Pot nadaljujemo skozi gozdni rob, mimo mokrotnih travnikov, do zaselka Podlom, kjer prebiva pravljíčno gozdno ljudstvo Podlomarji. Pot nato povede do Županove jame in do Tabora Cerovo ter nazaj na izhodišče, v vas Cerovo. Ob poti se lahko ustavite ob dvaindvajsetih tablah s poučno vsebino. Na območju učne poti je postavljenih sto gnezdilnic za plavčka, plezalčka, veliko in čopasto sinico, za sovo kozačo, pegasto in lesno sovo in druge gozdne ptice ter tudi gnezdišča za netopirje.

POHODNE POTI v Ljubljani in regiji Osrednja Slovenija

 Izhodišče	parkirišče v Cerovem
 Težavnost	lahka označena pot
 Trajanje	skupaj hoje: 2 uri (poljuben čas glede na postanke pri informativnih tablah)
 Dolžina	5,2 km
 Zanimivosti	Županova jama; Tabor Cerovo

VELIKA PLANINA

1.666 m

DOŽIVETJE ALPSKEGA SVETA, TRADICIJE PASTIRSTVA IN DOMAČE KULINARIKE

Velika planina je eno redkih še delujočih visokogorskih pastirskih naselij v Evropi in največja planina v Sloveniji. Na njej lahko še vedno doživimo tradicionalno kulturo pastirjev. Slovci tudi po izjemni naravni lepoti; spomladi prostrane pašnike prekrrijejo vijolični žafrani, poleti tod cvetejo živopisne samonikle rožice, pozimi se planina belo blešči ... Njeni konci se zdijo skorajda zlepljeni z vrhovi in grebeni preostalih Kamniško-Savinjskih Alp, na katere se s planine odpira čudovit razgled.

Velika planina (s sosednjo Malo planino) je lep in nezahteven planinski izlet, ki ga lahko popestrimo s spoznavanjem številnih naravnih in kulturno-zgodovinskih zanimivosti. Med slednjimi velja poudariti Preskarjev muzej pastirstva, kapelo Marije Snežne, h kateri vsako leto 15. avgusta romajo številni pohodniki, pastirsko naselje in bajte, ki pričajo o tradiciji pastirstva na planini. Potepamo se po botanično zanimivem svetu, tukaj sta jami Veternica in Dovja Griča. Priporočamo, da si vzamete čas in sedete h kateri od bajt, kjer strežejo domačo hrano. Če boste imeli srečo, pa si boste lahko ogledali izdelovanje trniča, značilnega velikoplaninskega sira, ki mu pravijo tudi "sir zaljubljenecv".

Opis poti

Za prijeten celodnevni potep po Veliki planini (z najvišjo točko, Gradiščem, 1666 m) predlagamo, da se nanjo vzpnete z nihalko s spodnje postaje v dolini Kamniške Bistrice. Po kratki vožnji z nihalko prispemo do vznožja planine (1407 m). Tu se odločimo, ali bomo poslednji strmejši vzpon (do višine 1612 m) nadaljevali s sedežnico ali peš. Ob koncu sedežnice je gostišče Zeleni rob, kjer nas bo poleti bržkone pozdravil pastir v tradicionalni opravi.

Sestop: spust s sedežnico ali peš do zgornje postaje nihalko in vožnja v dolino.

 Izhodišče	Kamniška Bistrica: - redna avtobusna linija Ljubljana - Kamnik - Kamniška Bistrica (postaja "žičnica Velika planina") - parkirišče pri spodnji postaji nihalko
 Težavnost	lahka označena planinska pot
 Trajanje	vožnja z nihalko (5 min) nato vzpon do Zelenega roba (hoja: 45 min ali s sedežnico: 15 min) na planini: poljuben čas hoje
 Višinska razlika	1126 m (od tega opravimo pretežni del z nihalko in lahko tudi s sedežnico)
 Zanimivosti	pastirsko naselje; Preskarjev muzej (muzej pastirstva); kapela Marije Snežne; jama Vetrnica
 Gostinska ponudba	na vrhu: gostišče Zeleni rob odprto: vse dni v letu (od ponedeljka do četrтка med 9.00 in 16.00 ter od petka do nedelje med 9.00 in 17.00) Mala planina: Domžalski, Jarški in Črnuški dom odprti: celo leto

KAMNIŠKA KOČA

NA KAMNIŠKEM SEDLU

1.864 m

VZPON NA RAZGLEDNO SEDLO POD OSTENJA DVOTISOČAKOV

Kamniško sedlo ima imenitno lego: upogiba se sredi veličastnega glavnega grebena Kamniško-Savinjskih Alp. Dviga se nad prostranim travnatim pobočjem in melišči med ostenja dvotisočakov Brane in Planjave ter dolino Kamniške Bistrice na eni strani in nad strmimi sivimi stenami nad Logarsko dolino na drugi. Tik pod njim je planinska koča; tudi zato ga planinci radi obiskujejo. V lepih poletnih dneh, še zlasti ob koncih tedna, utegne biti na sedlu precej obljudeno, veliko planincev pa se z njega vzpne še na sosednjo Brano ali Planjavo. Z jesenjo se obisk umiri, pozimi pa je vzpon na sedlo primeren le za izkušene planince v ustrezni zimski opremi.

Opis poti

Pot, po kateri predlagamo vzpon na Kamniško sedlo, je najbolj priljubljen pristop do sedla, je pa dokaj dolg in na njem premagamo precej višinskih metrov, zato je lahko kondicijsko zahteven. Velik del poti je tudi precej strm, prvi dve tretjini se vzpenjata v gozdu po koreninah, skalah in grušču, a pot večinoma ni izpostavljena. Zadnji del, ki se začne na robu gozda pri počivališču "Pri pastirjih" (zasilnem lesenem bivaku), vijuga po bolj odprtem svetu po meliščnati stezi, med ruševjem in sredi travnikov.

Na poti gremo mimo slikovitega prehoda pod previsnimi pečinami, hodimo ob strugi, kjer nenadoma bujnejše rastlinje nakazuje bližino vode ... Na sedlu, nad Kamniško kočo, pod seboj ugledamo Logarsko dolino, čez njo seže pogled v Avstrijo, na drugi strani se odpira pogled na Ljubljano, vsenaokoli pa se dvigujejo vrhovi in stene tega dela Kamniško-Savinjskih Alp.

Sestop: po poti vzpona

 Izhodišče	Kamniška Bistrica: - redna avtobusna linija Ljubljana - Kamnik - Kamniška Bistrica (zadnja postaja "Kamniška Bistrica") - parkirišče pri Domu v Kamniški Bistrici
 Težavnost	delno zahtevna označena planinska pot (kondicijsko!)
 Trajanje	vzpon: 3 ure 45 min hoja skupaj: 6 ur
 Višinska razlika	1263 m
 Zanimivosti	na izhodišču: izvir Kamniške Bistrice
 Gostinska ponudba	na vrhu: Kamniška koča na Kamniškem sedlu odprto: v poletnem času vse dni v tednu; zunaj sezone le ob vremensko lepih koncih tedna Predlagamo, da pred izvedbo ture preverite odprtost planinske koče na www.koce.pzs.si na izhodišču: Dom v Kamniški Bistrici odprto: skozi celo leto (v času poletne sezone vse dni v tednu, v času zimske sezone pa le ob koncih tedna)

GRINTOVEC

2.558 m

NA NAJVIŠJI VRH KAMNIŠKO-SAVINJSKIH ALP

Ljubljana je odlično izhodišče tudi za najzahtevnejše gorske izzive. Kamniško-Savinjske Alpe vabijo že v mestu; v jasnih dneh se zdi, da se njihove sive stene, vrhovi in grebeni, izrisujejo skorajda nad njim. In v resnici so prav blizu ... Dvotisočaki Kamniško-Savinjskih Alp so priljubljen gorniški cilj – najvišji med njimi in tudi najvišji vrh tega dela slovenskih Alp pa je Grintovec, 2558 metrov visoka gora, ki od daleč spominja na piramido. Strahospoštovanje vzbuja že s svojo višino in robustnim skalnatim svetom. A k sreči sprejme tudi manj tehnično večje gornike. Kljub temu manj večim priporočamo spremstvo gorskega vodnika, pozimi pa je tura primerna samo za najbolj izkušene gornike z ustrezno zimsko opremo (najbolje v spremstvu gorskega vodnika).

Opis poti

Na Grintovec vodi več označenih planinskih poti; predlagamo vzpon po tehnično najlažji, ki se začne ob planinskem domu v Kamniški Bistrici. Od tod povedejo planinske označbe proti spodnji postaji tovarne žičnice na Kokrsko sedlo (v Koncu), kjer nas smerokazi usmerijo proti Cojzovi koči na Kokrskem sedlu. Pot se sprva vzpenja skozi gozd, po stezi, ki je pogosto kamnita in skalnata. Čez čas se gozd razredči in kmalu se znajdemo v objemu sten in na melišču, ki ga označena pot cikcakasto reže. Po njej se vzpnemo do kočice (1793 m) na sedlu. Od tod sledimo kažipotom za Grintovec, sprva po prijetni stezi, ki vodi med rušjem in se občasno malce položi, dokler se svet popolnoma ne spremeni v veliko meliščnato pobočje. Bolj se bližamo vrhu, bolj je pot razgledna, dokler se nam na vrhu, ki ga označuje okrogla smerna plošča, ne odpre razgled v vsej svoji razsežnosti.

Najlepši je proti Jezerski in Kokrski Kočni na zahodni strani, na severu se lepo vidi Jezerska dolina in vrhovi nad Jezerskim, proti vzhodu pa se vidi greben Grintovcev od Dolgega Hrbita, čez Štrucu do Skute. Proti jugu se vidi Kalški greben in v ozadju Ljubljanska kotlina.

Sestop: po poti vzpona

 Izhodišče	Kamniška Bistrica: - redna avtobusna linija Ljubljana - Kamnik - Kamniška Bistrica (zadnja postaja "Kamniška Bistrica") - parkirišče pri Domu v Kamniški Bistrici
 Težavnost	zahtevna označena planinska pot (kondicijsko!)
 Trajanje	vzpon: 6 ur 30 min hoja skupaj: 10 ur 30 min
 Višinska razlika	1957 m
 Zanimivosti	na izhodišču: izvir Kamniške Bistrice
 Gostinska ponudba	na vrhu: Cojzova kočica na Kokrskem sedlu odprto: v poletnem času vse dni v tednu; zunaj sezone je kočica zaprta Predlagamo, da pred izvedbo ture preverite odprtost planinske kočice na www.koce.pzs.si na izhodišču: Dom v Kamniški Bistrici odprto: skozi celo leto (v času poletne sezone vse dni v tednu, v času zimske sezone pa le ob koncih tedna)

VRHUNSKA DRUŽINSKA DOŽIVETJA

POLHOV DOŽIVLJAJSKI PARK, POLHOV GRADEC

Polh rogovilež potrebuje pomoč! S podstrešja Polhograjske graščine so ga izgnali, ker je bil malce preglasen, in zdaj išče nov dom v bližnjem gozdu. Tako vabi v pravljčno deželo tisočerih cvetlic in zanimivih živali pod vznožjem Polhograjske gore. V Polhovem doživljajskem parku bodo obiskovalci spoznali čebeljo družino, kraljevo rožo, obiskali živalsko pošto, se povzpeli na opazovalnico in pokukali v jazbino. Park, ki je namenjen zlasti otrokom, je zasnovan tako, da skozi preplet pravljčnega in resničnega sveta ustvarja doživetja, ki otroke spodbujajo h gibanju v naravnem okolju in jih na nevsiljiv način učijo o naravi in kulturi Polhovega Gradca.

Opis poti

Pot je lahko dostopna in krožna; začne in konča se pri Polhograjski graščini, kjer je na prodaj tudi Polhova knjižica, s katero se otroci odpravijo v park.

Namig

V Polhograjski graščini prirejajo ob petkih ob vnaprejšnji napovedi edinstveno doživetje zgodovine – Čaj z grofom Blagajem, najiminitnejšim upravljavcem graščine. V Polhograjski graščini vam pripravijo slastno **Culo dobrot Blagajeve dežele**, ki jo lahko vzamete s seboj na pot ali pa jo razvežete v lepem parku ob graščini. Informacije (naročilo cule): JZ Polhograjska graščina.

Izhodišče

Polhograjska graščina:
- z avtobusom LPP št. 51 (postaja "Polhov Gradec"; od tam 5 min peš do Polhograjske graščine)
- parkirišče ob Polhograjski graščini

Trajanje

do 2 uri

Dolžina

1,3 km

Višinska razlika

80 m

Zanimivosti

Polhograjska graščina (Muzej pošte in telekomunikacij in Krajevni muzej);
Hiša medu Božnar

Nakup pravljicne beležke

Polhograjska graščina
odprto: vse dni v letu (od maja do septembra med 10.00 in 20.00 ter od oktobra do aprila med 10.00 in 16.00)

POT MOČVIRSKIH ŠKRATOV NA MALI PLAC, LJUBLJANSKO BARJE (BEVKE)

Mali plac je čaroben kraj, poln nenavadnih cvetlic in živali. V njem vse brbota, reglja, šumi in žvrgoli. Že na tisoče let ga prekriva mah, ki sega globoko v gozd, v kraljestvo močvirskih škratov, ki pa so precej nabriti. Tako so uročili Mali plac, da je postal narobe plac. Vanj so se naselili zopni komarji in nadležne mušice. Vse grize, leze, pika, brenči in renči. Kdo ga bo rešil škrtatjega uroka? Otroci, seveda! Takšno je jedro zgodbe "najbolj zamočvirjene dogodivščine za vso družino", pravljичno-doživljajske poti na Ljubljanskem barju.

Opis poti

Pot močvirskih škratov na Mali plac je nezahtevna pohodna pot. Začenja se v Športnem parku Bevke, kjer je tudi na prodaj Močvirska beležka, s katero se otroci odpravijo na dogodivščino, povede skozi vas Bevke, se vzpne na vrh osamelca Kostonjeveca, od koder se spusti proti naravnemu rezervatu Mali plac, in se nato vrne na izhodišče.

 Izhodišče	Športni park Bevke: - parkirišče ob njem
 Trajanje	do 2 uri
 Dolžina	3,2 km
 Višinska razlika	96 m
 Nakup pravljичne beležke	Športni park Bevke odprt: vse dni v letu med 8.00 in 18.00

PRAVLJIČNI ŠUMBERK, DOMŽALE

V Domžalah je skrivnostni gozd ... Pravljični Šumberk. V njem otroci (pa tudi njihovi starši oziroma spremljevalci) spoznava bogato zgodovino in naravno dediščino Domžal – na malce drugačen način. V domžalskem parku so namreč na posebni misiji. Lisički priskočijo na pomoč pri iskanju izgubljenega slavnika, ki je zanjo, pa tudi za druge živali na Šumberku in celo za ljudi v Domžalah zelo pomembna reč. Pri tem spoznava zgodbo o slavnikih iz Domžal (slamnikarstvo ima tod tristoletno tradicijo), odpotujejo v prazgodovino kraja in odkrivajo gozd Šumberk, poln različnih dreves, živali in kraških jam, v katerih domujeta jamski škrt Domželec in hrošček Simon, ki jih vodi po poti.

Opis poti

Pot se začne v Kavarni Češmin v Češminovem parku v Domžalah, kjer je tudi na prodaj knjižica Pravljični Šumberk (za popolno doživetje poti), vodi ob Kamniški Bistrici do Šumberka in nato krožno prek Šumberka nazaj na izhodišče.

POHODNE POTI v Ljubljani in regiji Osrednja Slovenija

 Izhodišče	Kavarna Češmin - parkirišče pri Osnovni šoli Domžale
 Trajanje	do 3 ure
 Dolžina	3,5 km
 Višinska razlika	134 m
 Gostinska ponudba	Kavarna Češmin odprto: vse dni v letu (od ponedeljka do sobote med 8.00 in 22.00 ter ob nedeljah in praznikih med 8.00 in 20.00)

ŽIVA. ŽIVAHNA. #LJUBLJANAREGION